

**DECYZJA RADY (UE) 2021/430****z dnia 5 marca 2021 r.**

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do Deklaracji z Kioto w sprawie poprawy zapobiegania przestępczości, wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i praworządności: w kierunku realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 na XIV Kongresie ONZ na temat Zapobiegania Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości w Sprawach Karnych, który odbędzie się w dniach 7–12 marca 2021 r. w Kioto (Japonia)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1, art. 83 ust. 1 i art. 84, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) XIV Kongres ONZ na temat Zapobiegania Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości w Sprawach Karnych odbędzie się w Kioto (Japonia) w dniach 7–12 marca 2021 r. (zwany dalej „kongresem”). Głównym rezultatem kongresu będzie Deklaracja z Kioto w sprawie poprawy zapobiegania przestępczości, wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i praworządności: w kierunku realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (zwana dalej „deklaracją z Kioto”). Deklaracja z Kioto ma zostać przyjęta podczas kongresu.
- (2) Deklaracja z Kioto ustanawia ramy polityki ONZ w zakresie zapobiegania przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na najbliższe pięć lat. Odnosi się ona do związku między rozwojem, z jednej strony, a praworządnością i potrzebą podjęcia skutecznych działań antykorupcyjnych, z drugiej strony, do doniosłości poprawy zapobiegania przestępczości, w tym opartego na dowodach zapobiegania przestępczości, do poprawy systemów sądownictwa karnego oraz do wzmocnienia współpracy międzynarodowej i pomocy technicznej, aby zapobiegać wszelkim formom przestępczości, w tym terroryzmowi oraz nowym formom przestępczości, takim jak przestępstwa wywierające wpływ na środowisko, i zwalczać takie przestępstwa.
- (3) Unia jest głównym partnerem Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) i finansuje szereg inicjatyw mających na celu zapobieganie przestępczości i jej zwalczanie, takich jak uruchomienie platformy wiedzy na rzecz walki z terroryzmem w kwietniu 2020 r. Na szerszą skalę partnerstwo operacyjne między Unią a UNODC było konsolidowane przez lata poprzez finansowanie różnych projektów.
- (4) Unia skorzystała ze swoich uprawnień ustawodawczych w tych dziedzinach na podstawie art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), aby ustanowić w pełniejszym zakresie przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, poprzez przyjęcie dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE <sup>(1)</sup>, 2011/93/UE <sup>(2)</sup>, 2013/40/UE <sup>(3)</sup>, 2014/42/UE <sup>(4)</sup>, (UE) 2017/541 <sup>(5)</sup>, (UE) 2018/1673 <sup>(6)</sup> i (UE) 2019/713 <sup>(7)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

<sup>(2)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1).

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/40/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotycząca ataków na systemy informatyczne i zastępująca decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW (Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 8).

<sup>(4)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39).

<sup>(5)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

<sup>(6)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1673 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 22).

<sup>(7)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/713 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, zastępująca decyzję ramową Rady 2001/413/WSiSW (Dz.U. L 123 z 10.5.2019, s. 18).

- (5) Tym samym art. 82 ust. 1 i art. 83 ust. 1 TFUE stanowią podstawę prawną do dalszych działań, jakie ma podjąć Unia i jej państwa członkowskie w następstwie kongresu, z poszanowaniem zobowiązania przyjętego w deklaracji z Ad-Dauhy, które to zobowiązanie zostanie powtórzone w deklaracji z Kioto, zgodnie z rezolucją 72/192 Zgromadzenia Ogólnego ONZ.
- (6) Art. 218 ust. 9 TFUE stanowi proceduralną podstawę prawną decyzji Rady dotyczącej stanowiska Unii w sprawie deklaracji z Kioto. Artykuł ten stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje decyzję ustalającą stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne.
- (7) Unia i jej państwa członkowskie chcą odgrywać wiodącą rolę w międzynarodowych działaniach na rzecz zwalczania przestępczości. Podczas pandemii COVID-19 jeszcze bardziej można było odczuć pilną potrzebę zwalczania przestępczości transgranicznej. Przestępcy i zorganizowane grupy przestępcze na całym świecie wykorzystywali pandemię COVID-19, co pokazało, że koordynacja i współpraca zarówno w obszarze zapobiegania przestępczości, jak i wymiaru sprawiedliwości, są kwestią najwyższej wagi.
- (8) Występujące obecnie wyzwania związane z zapobieganiem przestępczości i wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych stwarzają ryzyko dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii, jednak ich zakres wykracza znacznie poza granice Unii. Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w Kioto, i jego rezultat będą stanowić niepowtarzalną okazję dla Unii i jej państw członkowskich do wzmocnienia ich polityk, tak aby poprawić współpracę na poziomie międzynarodowym prowadzącą do postępów we wdrażaniu Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.
- (9) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komisji ONZ ds. Zapobiegania Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości w Sprawach Karnych, Radzie Gospodarczej i Społecznej ONZ (ECOSOC) oraz Zgromadzeniu Ogólnym ONZ w związku z deklaracją z Kioto, ponieważ deklaracja z Kioto będzie miała wpływ na nowy globalny program UNODC, a także będzie mogła zdecydowanie wpłynąć na treść prawa Unii, mianowicie na wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej.
- (10) Deklaracja z Kioto wzmocni istniejące międzynarodowe ramy prawne i będzie stanowić podstawę do dalszych działań na poziomie unijnym w szeregu obszarów przestępczości. W związku z tym należy zatwierdzić przyjęcie deklaracji z Kioto podczas kongresu.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (13) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez działające wspólnie państwa członkowskie biorące udział w kongresie. Zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy państwa członkowskie Unii będą bronić przedmiotowego stanowiska na kolejnych etapach przyjmowania deklaracji z Kioto,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na XIV Kongresie ONZ w sprawie Zapobiegania Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (zwanym dalej „kongresem”), który odbędzie się w Kioto w Japonii w dniach 7–12 marca 2021 r., polega na zatwierdzeniu przyjęcia deklaracji z Kioto w sprawie poprawy zapobiegania przestępczości, wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i praworządności: w kierunku realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (zwaną dalej „deklaracją z Kioto”). Projekt deklaracji z Kioto jest dołączony do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają działające wspólnie państwa członkowskie Unii biorące udział w kongresie.

*Artykuł 3*

Przedstawiciele Unii mogą wyrazić zgodę na nieznaczne zmiany w deklaracji z Kioto, bez konieczności przyjęcia przez Radę kolejnej decyzji.

*Artykuł 4*

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2021 r.

*W imieniu Rady*  
A.P. ZACARIAS  
*Przewodniczący*

---